Temps Ordinari - Tretzè diumenge

Per VictorC el dl., 22/06/2020 - 00:00

2Re 4,8-11.14-16a
Rm 6,3-4.8-11
Mt 10,37-42

Aquesta pandèmia ens ha agafat desprevinguts, ha vingut, a contrapeu. Ens creiem segurs i tranquils, membres d´un mon desenvolupat, amb benestar, salut i educació, i membres d´una Església sòlida i ben establerta.

I de sobte, un terrabastall: contagis, malalts, hospitals col.lapsats, milers de morts, comerços tancats, oficines i fàbriques tancades, esglésies tancades, tots tancats a casa nostra en quarantena.

I comencen a florir al nostre cor temes i qüestions vitals, fins ara invisibles: som vulnerables, tots estem dins de la mateixa barca, quin sentit tenen la vida i la mort?, què és l´essencial a la vida?, hi Algú més enllà? També molts cristians ens qüestionem: és correcta la vida cristiana que portem?, el nostre cristianisme és autèntic? és potser un vernís purament cultural i superficial?

La Paraula de Déu avui ens il·lumina: hi ha dos possibles camins a la vida: el voler guardar la vida per nosaltres mateixos, de forma egoista, o el posar-la al servei dels altres per amor, al servei de Jesús i de la seva causa, el Regne de Déu.

El voler guardar la vida per nosaltres mateixos produeix una societat materialista, consumista, desigual, injusta, corrupta, violenta, que destrueix la natura i assassina a las persones. I això ens causa a nosaltres mateixos tristesa i buidor de cor, és morir abans d'hora.

En canvi, posar la vida al servei dels altres, de Jesús i del seu Regne, treballar per un món més just, igualitari, humà, respectuós de la natura, sensible als més desvalguts i marginats de tota mena, dona sentit i omple de goig nostra vida i no ens fa témer la mort.

Hi ha coherència entre les propostes de Jesús de seguir el seu camí de creu, d'estimar els germans i germanes, i gaudir de felicitat humana, social i ecològica; i a l'inrevés, l´egoisme que ens allunya de Jesús i fa mal als altres, genera mort. El missatge de Jesús ens humanitza de debò, Jesús ha vingut per donar-nos vida i vida en abundància.

Una església que no serveixi als altres, no serveix de res, no és l´església de Jesús. Al vespre de la vida, diu Sant Joan de la Creu, serem examinats sobre l´amor. Tots aquells que en la pandèmia han cuidat malalts, posant en perill la seva vida, metges, sanitaris, investigadors, treballadors, transportistes, familiars, voluntaris, etc són a prop del Regne de Déu, encara que ells no ho sàpiguen.

Però els cristians creiem que aquesta actitud de solidaritat i de servei als altres no neix de nosaltres mateixos, es fruit del nostre baptisme, d'haver participat del misteri pasqual de la mort i resurrecció de Jesús i d'haver rebut el seu Esperit, com ens ho recorda avui Sant Pau.

Que aquestes experiències de la pandèmia, il·luminades per la Paraula de Déu ens ajudin a demanar-nos com ha de ser la nostra vida humana i cristiana en el futur, després de la pandèmia, ja que no podem tornar enrere a allò d'abans, hem de obrir camins nous.

Que l´Esperit del Senyor que sempre obre camins i horitzons nous, ens ajudi a encertar. Amén.

ETIQUETES
PANDÈMIA SERVEI VIDA CANVI